

vod svého působení k výpomocné činnosti býti přivzati jen ve případech naléhavé potřeby. Odvolací soud zjistil, že podle koncesní listiny je žalovaný vázán provozovati kominickou živnost v obcích Š., T., P. a R., a že u tamních úřadů měl býti veden seznam, ve kterém mají býti zapsány domy, ve kterých bude žalovaný provozovati kominickou živnost. Přihlédne-li se ku shora uvedeným předpisům a z nich vyplývající právní povaze kominické koncese, dlužno přisvědčiti odvolacímu soudu, že zjištěné ujednání stran, na jehož platnost je žalováno a podle kterého žalovaný má konati kominické práce výhradně v obvodu obce Š. po železniční koleje, a žalobce naproti tomu v obcích T., P. a R., přičí se obsahu koncesní listiny, žalovanému udělené, ale také se přičí shora citovaným předpisům, poněvadž úmluva ta mimo jiné také obsahuje zákaz provozu kominické koncese v určitých místech, v nichž žalovaný jest podle §u 53 živn. řádu p o v i n e n živnost tuto skutečně provozovati, ba ani ji nesmí dle své libosti přerušiti, nýbrž kdyby tak chtěl učiniti, musil by zastavení provozu živnosti oznámiti na čtyry týdny napřed živnostenskému úřadu. Nelze také pochybovati, že oběma smluvníkům, kteří aspoň jako odborníci jsou se živnostenskými předpisy svého povolání obeznámeni, musila nedovolenost jejich úmluvy býti zřejma, a že si jmenovitě musili býti vědomi, že smlouva taková beze schválení příslušného úřadu jest neplatna. Že by se smlouvě takového schválení dostalo, nebylo ani tvrzeno, tím méně prokázáno. Z toho plyne, že odvolací soud nepochybil, když spornou smlouvu považoval za nicotnou podle §u 879 obč. zák. a když podle toho rozhodl o žalobním nároku.

Čís. 3381.

Rozhodnouti o návrhu vymáhajícího věřitele za opětý výkon exekuce již povolené přísluší soudu, jenž jest dosud příslušným pro výkon exekuce, třebas bylo navrhováno, by výkon exekuce byl předsevzat soudem, který bude podle okolností k tomu příslušným.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1924, Nd I 531/23.)

N e j v y š š í s o u d rozhodl záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem pro Horní Nové Město v Praze a okresním soudem v Jihlavě k vyřízení návrhu na opětý výkon povolené exekuce k dobytí peněžitě pohledávky v ten rozum, že uznal příslušným okresní soud v Jihlavě.

D ů v o d y:

Okresní soud pro Horní Nové Město v Praze povolil exekuci, jež má býti nyní vykonána, již usnesením ze dne 19. září 1922. Exekučním soudem stal se podle tohoto usnesení právoplatně okresní soud v Jihlavě, kterémuž podle §§ 16 a 69 ex. ř. příslušel a dosud přísluší výkon povolené exekuce, neboť podle spisů nebyla dosud vykonána, nýbrž

pokus o její výkon, předsevzatý dne 23. září 1922, neměl výsledku, jak uvedeno jest v protokole z tohoto dne a povolená exekuce není dosud zrušena. Vymáhající věřitel navrhl nyní pouze opětný výkon exekuce již povolené, nikoli nové povolení exekuce. Rozhodnutí o tomto návrhu tedy přísluší okresnímu soudu v Jihlavě jako soudu, příslušnému dosud pro výkon exekuce. Nyní ovšem navrženo jest, aby výkon exekuce předsevzat byl soudem, který bude podle okolností k tomu příslušným. Ač to jest nedůležité pro otázku, který soud má rozhodnouti o návrhu vymáhajícího věřitele. Exekuce bude vykonána buď dosavadním exekučním soudem, totiž okresním soudem v Jihlavě, nebo jiným, podle okolností příslušným soudem. Vysloviti eventuální příslušnost tohoto jiného soudu náleží podle §u 44 j. n. a obdobou předpisu sedmého odstavce §u 158 j. ř. dosavadnímu soudu exekučnímu, nikoli soudu, který exekuci již povolil a co do výkonu exekuce této není toho času příslušným. S tím souhlasí také odstavec čís. 6 výnosu bývalého ministerstva spravedlnosti ve Vídni ze dne 31. května 1904, čís. 9434/4, o němž byly soudy zpraveny výnosem presidia vrchního zemského soudu v Praze ze dne 7. června 1904, čís. pres. 10332-1/4.

Čís. 3382.

Knihovně vtělenou pohledávku na vyplacení zálohy dle §u 353 ex. ř. může vymáhající věřitel platně postoupiti.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1924, Rv II 563/23.)

V exekuční věci Františka V-a proti žalobci bylo tomuto dle §u 353, odstavec druhý, ex. ř. uloženo, by k úhradě útrat, které povstanou výkonem exekuce dle §u 353 ex. ř., složil k rukám Františka V-a 12.000 Kč. Žalobce úhrady nesložil, pročež bylo Františku V-ovi pro jeho pohledávku 12.000 Kč povoleno vložiti exekuční zástavní právo na žalobcovu nemovitost. Pohledávku 12.000 Kč postoupil František V. žalovanému družstvu. Žalobu na družstvo o vydání prohlášení ku výmazu pohledávky 12.000 Kč, váznoucí na žalobcově domě **p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** zamítl, **o d v o l a c í s o u d** rozsudek potvrdil. **N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e h:

Žalobce uplatňuje pouze dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s. maje za to, že pohledávka 12.000 Kč, Františkem V-ou žalovanému společenstvu postoupená, nemohla pro veřejnoprávní povahu zálohy, přiznané Františku V-ovi exekučním soudem podle druhého odstavce §u 353 ex. ř., býti předmětem soukromoprávního postupu a knihovního převodu. Vývodům těmto nelze přisvědčiti. Usnesením okresního soudu ze dne 3. srpna 1920, byla povolena Františku V-ovi exekuce podle §u 353 ex. ř. proti nynějšímu žalobci, a tomuto bylo podle druhého odstavce §u 353 ex. ř. uloženo, aby k úhradě útrat, které povstanou výkonem této exe-